

هزر و بیر و بۆچون له شیعری شاعیرانی ولاتی
(ئاریانقاچ) دا، وهک:

باختیکی بهردار وایه، که له پاییزدا باخهوان،
به رهه مه که ی کۆده کاته وه، ئه وهنده شیعره کانی مه وله وی
پر سه مه رن. له هه ر به ی تیکی شیعریدا، ئه وهنده هزرت
ده داتی که مروف سه رسام ده بیت، له باخچه ی
شیعره کاندایه ر به که، به نه وایه ک، یان ئاوازی، ده توانی
ئو ئه ندیشه و بۆچونانه به بیر تیکی پاک فه راهه م
به ی نیت.

موزیکی هه ورامان، ده سنده خۆری هه یج ئه ده ب و
فه ره نگه نییه، ته نیا سه رچاوه ی ره سه نی له بوومی
(هه ورامان) دا قه رار گرتوه. مایه نار ه واجی له به ره می
(مه وله وی) دا نابینری، چونکه ئه و که ره سته و وشه و
پرستانه، هه ر هه موویان وابه سته ی ئه و خاک و خۆلنه، که
پیت و فه ره که ی له ولاتی و اچه و اچ، یان قاچه قاچ، یان
ئاریانقاچه کانه وه، سه رچاوه ی پروناکی گرتوه.

ولاتی په روه رده که ری (پاوه ر و ژیرلاومه ری) بی ئیدی
ئو هونه ر و ئاوازه له سه رده می جانیشته ی ئه شکه و ته وه
تا ئه مرفۆ هه ر به به رده وامی فه ره نگ و هونه ری خۆی
نوی ده کاته وه. ساتی نابینم که بلین فالانه شاعیر،
شیعری له شاعیر تیکی تره وه وه رگرتی، ئه وه ش ئه و
راستی یانه ده سه لمیتن که به هۆش تیکی ژیرانه هاتوه ته
به ره م.

ده روون ته نگه له گه رووی هونه ر مه ندانی
(هه ورامان) ی تیدا به دی ناکریت. لیره دا پرسیا ری دیته
سه رگۆشه ی باسه که وه، ئایا ته نیا مه وله وی له
شیعره کاندایه کۆدی موزیکی هه یه ؟
بۆ وه لامدانه وه ی ئه م پرسیا ره، زۆریه ی شاعیرانی

کۆدی ئامیری موزیکی له شیعره کانی (مه وله وی) دا

دارا محمهد عوسمان هه ورامانی

مهولهوی

موزیک دهکات و له لایه کی دیکه شهوه بهو ئەندازه زۆر بهرچاوهوه، ئاور له موزیک و ئامییرهکانی موزیک دههاتهوه، لهم ئاوردانهوهیه شیدا زۆر به ئاگاداری و شارهزاییهوه، دیرینهی موزیک ئایین و گهلانی ناوچهکه بهیاد دههینیتتهوه و به هزریکی هوشیار و شارستانییانه، ریز له موزیکی ئایین و ریتیازه کۆنهکانی ئایین به گشتی و له موزیکی ئایینی «ئههلی حق» به تاییهتی دهگری و بنهمای فلهسهفه و بیرو و باوهری ئایینی (ئههلی حق) باس دهکات و ریز له سرووت و رابهرو و ههوارگه و شوینه پیرۆزهکانیش دهگری و زیارهتیششیان دهکات...» (۱). گوڤاری چلاوازی ژماره (۴۷) ل ۵.

مهولهوی له سروشتی هۆنراوهکانیدا زۆر بایهخی بهو مهبهسته داوه، بهشیهوهی ئەندازهیی و جوانکاری به ئامییرهکانی موزیک دهگات، ههروا به ساده و ساکار ناچیتته لایه نیتکهوه، که لهو سهدهسهدی ئه و بابهتهی تیدا نه بیته، ههروهها لهو سهردهمهی مهولهوی تیدا ژیاوه، له ولاتی ئیمه ههروا خهریکی بژیوی ژیان بوون، بهلام (مهولهوی) زۆر شارهزایانه و سهکیمانه و بهسهرکهوتویی له هۆنراوهکانیدا بواری موزیکی به نهخشیهکی سهرکهوتوو ئه نجام داوه.

«له سهرومپی شیعی (مهولهوی) دا، ههموو شتیکی لهم گهردوونه دا ههن، لهچاو (مهولهوی) دا جوانن. دار، بهرد، کانی، چه م، زێ، تاڤگه، قهلبهز، بالنده، درهخت، گۆل، باران، بهفر، با، سههۆل، شهخته، ههموو ئەمانهش له ههموو وهرزهکانی سالدا، روخسار و دیمه نیان له روخسار و دیمه نی پیتشترباندا جیاواز و جوانتر دهبنهوه» (۲) هه مان سهرچاوه ل ۵.

ئهوه گومان هه لئاگریت مهولهوی هه موو جوانییهکانی گهردوونی باس کردووه، فره به زهرفی هه موو بابهتهکانی رهوانبیهژی له هۆنراوهی (مهولهوی) دا، زیاتر له هۆزانخانان، جوانییهکانی سروشتی باس کردووه، ههروهها کۆدی موزیکی له هۆزانی ئەم شاعیره دا وهک: دهربایهکی بی بن، کهل ره بان بهسهر شاخ و بهرد و دهه نندا به چروپری تیک ئالاندووه، هه ره مهش وای کردووه شیعی مهولهوی بو ئاواز و گۆزانی فره بهباشی ساز و ئاماده کراون.

له بهشی (ئهلف) دا چهندان جار له دیوانه کهیدا کۆدی موزیکی به کارهیناوه وهک: لهم بهیته دا ده بینه ت:

هه ورامان، ئه و کۆده موزیکییه یان به کارهیناوه، بهلام مهولهوی قافللهی خۆی نارهواج نه کردووه، بگره زۆریه دیوانه کهی به کۆدی موزیکی رازاندووه تهوه. کاتیکی ئاواز دانه ریک، یان موزیسیانیک، له شیعه رکانی ورد ده بیته وه، خامه بو ههروا شیعی ریک به کار دینی، سه رسام ده بیته. کام کۆپله، یان کام داستانه شیعی ر بکات به گۆزانی؟

هه رچه نده شیعی مهولهوی له سه ر کیشی خۆمالین، هونه رمه ند ماندوو ناکات، چونکه شیعی برگه، یان شیعی په نجه (۵+۵) ریتمی ئاوازه که ئاسان دهکات، ههروهک ئاماره م بهوه داوه که هونه ره هه ورامان په یدا بووه، ئیدی چما شیعی برگه یی چۆن ئاویتهی روحی ئاوازه کان نابیت؟ پیرۆزبوونی موزیک له شیعی په نجه ییدا زیاتر ده رده که ویت، له ناو میلله تی ئیمه دا موزیک، پله و پایه ی تاییه تی خۆی هه یه، ههروهها به لگه ی راستیودروستی موزیک و شیعی له زه مانی دیرینی ولاتی ئاریانقاچه کاندایا ههست و سۆزی دهروونی خاوین، هه لگری ئه و شیعی و ئاوازه بووه.

«سه بارهت به موزیک به گشتی و به تاییه تی به ئامییرگه لی موزیک نووسیونی، ده توانین به دلنیا ییه وه بلین: مهولهوی له ناو سه ره له بهری شاعیرانی کوردیدا تاکه شاعیری که، له لایه که وه بهو ریز و شکۆیه وه باس له

«شيعری و یم تنخوای سہمتور سازی

لیدر، سا نہیچی! ہر تارتیشی گازی» (۳)

بہونہ رمنند دلئی: تنخوا، لیدر، سہمتور، ساز، نہی، تار، چوار نامییری موزیکی کۆکردوہ تہوہ، ہر یہ کہ لہو تہ لانه دہنگی، یان گازی، یان ئاوازیکی بہ جۆش لہو دپره شيعرانہ دا ہاتونہ تہ بہرہم. دیوانی مہولہوی، ل ۱۳.

«سا دہرویش کہفتی بدہنہ روی دہف

گیان مۆنتہ زیرن پەری پرتہی دہف» (۴) ہمان

سہرچاوه ل ۳۲

سا دہرویش بہو ئہلقانہی دہف، کہ گیانی دہرویش چاودرتی لہرینہوی ئہو ئہلقانہی، کہ جۆشوخویشی (دہف) بہ لہرینہوی ہانہ و ہاوارى دہرویش فرہ بہ زہریفی، پەری دہست دہکات.

«تا موترب و ساز حہنجہری بہ گہرد

ہوردۆ مہقامی دہواکرو دہرد،

بہل ناکا نہیچی بہیو جہلاوہ

وہ مہقامہ کی قہقنہس ئاساوہ» (۵) ہمان سہر

چاوه ل ۳۸

گۆرانیبیژ بہو قورگہ پاکہت، بہ سازی سازت بسازینہ مہقامی قہقنہس

«موغہننی! کۆکەر سازانت و ہہم

سہمتوری، تاری، و ہہم کەرہجہم

نہیچی! سالیڈەر قہزات و ہ حالت

دہمی دہر جہنہی، دہروون زووخالم» (۶) ہمان

سہرچاوه ل ۴۹

ہر جہارہی بہ جۆریک ناوی گۆرانیبیژ دہبات، ئہم جہارہیان (موغہننی)، جہارہ کی تر (موترب)، ہلہبہ تہ ہر کاتیک ئہم شاعیرہ دہروونی پیتویستی بہ حہوانہوہ بووی، ہانای بۆ شمشال و تار و ساز و دہف و سہمتور بردوہ، چونکہ موزیک روح و گیان ہیمن و ہیور دہکاتہوہ، موزیک مرۆف لہ ناخۆشی دووردہ خاتہوہ، لہ خۆراگری و بہرقہراری نزیکی دہکاتہوہ.

قہزای پەنجہگہت دہک لہ من کہفتی

خہیلی عاجزم، سا لیدر دہفتی» (۷) ہمان سہرچاوه

ل ۵۰

ہر و ہک نامازم پین دا موزیک غہمباری و بچ تاقہتی ناہیلئی، بۆ دہف و نہی، سہمتور و ساز و شمشال ہر

یہ کہ یان بۆ سارد کردنہوہی دہروون زۆر پیتویستن

«نہیچی! دہرہنگن سا مہکەر دہرہنگ

فیدای پەنجہت بام، نہی باوہر و ہ دہنگ

ہر تہرزی پەی ویش بکەرۆ رازی

گیرۆ نہ دہروون ہر سازی گازی» (۸) ہمان

سہرچاوه، ل ۵۱

ئہم جہارہیان مہولہوی خۆی فیدای موزیکژن دہکات، پەلہ پەلیہتی تا بہ خیرایی شمشال بیتہوہ دہنگ، ہر و ہا ہر رہنگہی قسہیہک بۆ خۆی بکا و ہر سازیکیش گازی لہ دل بگری.

«نہیچی! من پەنجہی پای نالہم سفہتہن

تۆ دہی چوون تہئسیر و ہ نالہت جفتہن

چہند فہردی «مہعدوم» دہروون و ہ نہیدا

باوہر جہتہنخوای نالہ و ہ نہیدا» (۹) ہمان سہرچاوه

ل ۵۴

تۆ دہی شمشالئی لی دہ، واتہ من پەنجہی پیتی نالہم سو تاوہ

لہ بہر ئہوہ نالہم نارہوایہ، بہلام نالہی تۆ لہ گہل کارکردنا جووتہ، دہسا شمشال لی بدہ،

«چوون دہف بہرگ پۆس ئیرادہت پۆشم

غولامی بہر دہست حہلقہ نہ گۆشم» (۱۰) ہمان

سہرچاوه ل ۵۷

وہک دہف پیتستی خۆشہوہیستیم بۆ لہ بہر کردوہ و ئہلقہی بہندہگیم کردوہ تہ گۆیم.

«پہی دیگی دہروون جۆشی کول و کف

تہسکینی نمک کزہی کف و دہف» (۱۱) ہمان

سہرچاوه، ل ۶۹

بۆ نیشاندانہوہی جۆشی کہ فوکولی مہنجہلئی دہروونم خویبہک پیتویستہ، کہ بریتیبہ لہو کزہیہی کہ لہ لیدانی (دہف) ہوہ، بہ لہ پی دہست پەیدا دہبی.

«نہیچی! و ہ بی بہزم یارانی جانی

کام سہفا مہندہن پەی زیندہگانی» (۱۲) ہمان

سہرچاوه، ل ۵۷

ئہم جہارہیان گفتوگۆ لہ گہل کاکئی لوولہژن، یان شمشالژن ساز دہکات و بہ بی رابواردن لہ گہل یاراندا، ژیان چ خۆشیبہ کی تیدایہ؟ دیارہ ژیان و خۆشہوہیستی، بہ بی نازادی مہیسہر نابج، ئہگہر ہر ناخۆشی بی، ئہگہر یارانت لہ گہلدا بی، ئہوہ سرہوتی ژیان ئاسوودہ دہبی.

له بهشی «ئەلف» دا بەم شێوهیه، کۆدی ئەم ئامێرانە ی موزیکی بەکارهێناوه، ئامیتری دەف (۵) جار، ئامیتری نهی (۳) جار، ئامیتری ساز (۴) جار، ئامیتری سه‌متوور (۲) جار، ئامیتری تار (۱) جار، نه‌یچی واته شمشالژهنی (۴) جار دووباره کردووه‌ته‌وه، هه‌روه‌ها موتریب و موغهننی و ته‌نخوا بۆ هه‌ر یه‌که‌یان یه‌ک جاری به‌کاری هێناوه، هه‌لبه‌ته‌ ئه‌و سه‌ن و شه‌یه‌ی، له‌بری گۆرانیبیژ به‌ کار هێناوه.

به‌شی پیتی (بێ) هه‌ول دده‌م ئه‌و کۆده موزیکیان، که مه‌وله‌وی به‌کاری هێناون یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌ک بیاننوسمه‌وه، به‌م شێوه‌یه:

«یا وه‌لوه‌له‌ی ده‌ف شا ده‌رویش، جو‌شی

به‌و سه‌دای ریشه‌ی دل‌ ئاشناوه

یا جو‌شی سه‌متوور موتریب، خرو‌شی

چه‌نی ئه‌ی دوو فه‌رد هه‌سه‌رت مه‌عناوه» (۱۳) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۱۰

نالئه و ده‌نگه ده‌نگی ئاواز و ئه‌و ده‌نگ و ئاوازه‌ش، شای ده‌رویشان بیره‌ جو‌ش، به‌و سه‌دا خو‌شه‌ته‌وه که شانایه له‌گه‌ل ره‌گوربیشه‌ی دلاو ئه‌ی جو‌شی ساز و سه‌متووری موتریب هاوارئ بکه‌م له‌م دوو شیعه‌دا که به‌یانی داخ و هه‌سه‌رتی دل‌م ده‌کن.

«به‌زمی هام فه‌ردان باری مو‌یه‌ت کیش

یه‌ک ئیمشه‌و ده‌فتی ده‌رویش، های ده‌رویش

باوهر نه‌کزه‌ی وه‌ لووله‌ی ده‌فدا

پووی به‌ند و ته‌ویغ وه‌ هه‌ر ته‌ره‌فدا» (۱۴) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۱۰۲

«نوخته‌ی ئینتیهای دائیره ته‌مام

نه‌ی ده‌ستی نه‌یچی تووتیی دیای جام» (۱۵) هه‌مان

سه‌ر چاوه، ل ۱۰۵

نه‌ی شمشال ته‌ماشای جام ئاوینه، واته ئه‌ی که‌سه‌ی که‌ نوخته‌ی دوا‌یی هاتنی دائیره‌ی ئه‌ولیاکانی خوای، ئه‌ی که‌سه‌ی که‌ وه‌ک شمشال ده‌ستی شمشالژهن وای، (واته هه‌رچیت له‌ده‌م ده‌رچی به‌ ئیله‌های خوایه)، ئه‌ی که‌سه‌ی که‌ ته‌ماشای ئاوینه‌ی دل‌ی خۆت ده‌که‌ی و هاتیفی غه‌یبی له‌غه‌بیه‌وه قسه‌ت له‌گه‌ل ده‌کا.

له‌پیتی (بێ) دا به‌م شێوه‌یه مه‌وله‌وی ده‌لێت:

«ساقی، مه‌ی هه‌ی داد، موغهننی، چه‌نگی

نه‌یچی، های فه‌ریاد، موتریب، ئاهه‌نگی،

که‌رمی مه‌ی، نه‌واو کزه‌ی ده‌ف و نه‌ی

تیکه‌ل بۆ چه‌نی زایه‌له‌ی وه‌ی وه‌ی» (۱۶) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۱۲۶

نه‌وا! ئاواز، کزه: سووتانه‌وه، واته ساقی تو‌مه‌ی بینه، گۆرانیبیژ تو‌یش له‌ چه‌نگه‌که‌ت بده، شمشالژهن تو‌یش با هاوار له‌ شمشال‌که‌ته‌وه هه‌ل‌سه‌ن، موتریب تو‌ش ئاهه‌نگیک سازکه، تا که‌رمی مه‌ی و کزه‌ی ده‌ف له‌گه‌ل هاوار و گریان و وه‌ی وه‌ی کردندا تیکه‌ل به‌یه‌ک ببن، مه‌وله‌وی لیره‌دا هونه‌ری «له‌ف و نه‌شری موشه‌وه‌ش» ی به‌کار هێناوه " نه‌وا" هه‌ی نه‌یه و "کزه" هه‌ی ده‌فه.

«موتریب، بۆ وه‌ داد دل‌گیرمه‌وه

پیری ها‌ ئاما وه‌ پیرمه‌وه» (۱۷) هه‌مان سه‌ر چاوه،

ل ۱۳۸

کاکێ گۆرانیبیژ، بێ به‌ هاواری عاجزیه‌وه، چونکه‌ پیری واهات به‌ پیرمه‌وه، یان ئاوازه‌ی خو‌ش دل‌ی وێرانم ئاوا که‌ره‌وه.

به‌م شیعه‌رانه‌ی خواره‌وه‌ی مه‌لا بیسه‌رانی، چۆنیه‌تی هاوار و ئاواز و ناله‌ی مه‌وله‌وی بۆ ئه‌و شاعیره‌ نه‌مه‌ری بیسه‌ران که‌ مه‌به‌سته‌ی له‌ بیسه‌رانی نییه، بۆیه هونه‌رمه‌ندی گۆرانیبیژ ده‌لێ: دل‌م خو‌ش که‌ چونکه‌ پیری ده‌ردیکی نامرادییه.

له‌ تیپی (تێ) دا، دیسان مه‌وله‌وی نه‌وا و ئاوازی تری موزیکمان زیاتر بۆ ده‌سازینێ.

«دامنه‌که‌ی ئاییر ده‌روونم تو‌نی

وه‌ی دوو فه‌رده‌وه موغهننی کو‌نی؟» (۱۸) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۱۶۰

له‌م کاته‌دا که‌ من داماووم و دل‌م ساردبووه‌ته‌وه، تو‌ بووی به‌ ئاوینه بۆ خو‌شکردنی گری ئاگری ده‌روونم، ئه‌ی گۆرانیبیژ، ده‌سا له‌ کو‌نی بێ به‌ ئاوازه‌ خو‌شه‌که‌ت ئەم دوو شیعه‌رم بۆ بل‌یت و گری به‌رده‌یته‌ ده‌روونم.

مه‌وله‌وی هۆزانفان شای شاعیران له‌م به‌شه‌دا ته‌نیا ئه‌و به‌یته، که‌ باسم لیه‌وه کرد، باسی ئاواز، یان گۆرانیبیژی کردووه، دیاره ئاواز، یان نه‌وا، یان موغهننی له‌مانه‌ش ده‌چنه‌ خانه‌به‌ندی موزیکه‌وه.

با بزانی له‌ پیتی (جیم) چی ده‌لێت؟

«هام راز ناخ و داخ، ناله‌ی نه‌وا‌ی نه‌ی

دل‌ که‌باب چه‌م جام خه‌م ساقی هوون مه‌ی» (۱۹)

هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۲

ناخ و داخ هاوده‌نگیسه‌تی، هاوار و ناله ناوازه‌ی شمشالیه‌تی، دلّی که‌بابی، چاوی پیاله‌ی شه‌رابیه‌تی، خه‌م مه‌یگتیره‌تی، شه‌رابه‌ک‌ه‌شی خوینی دلّیه‌تی.

«پیم دهر تاریشه‌ی هه‌ستی که‌رۆپه‌ی»

قوریان تۆیج، نه‌یچی، ده‌ستی به‌ر په‌ی نه‌ی» (۲۰)

هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۸۳

ده‌خیلتم نه‌ی مه‌یگتیر که‌گردنت وه‌ک زیوی پاک وایه، پیاله‌یه‌کم له‌ پاشماوه‌ی ئاهه‌نگی، له‌و شه‌رابه‌ که‌هی یاران‌ه‌ بده‌رۆی که‌ دهرمانی دهرده‌داران خه‌ست و شیلراوه و ریشه‌ی بوونم له‌ بن‌دا بیری.

به‌شی (پیتی چیم)، له‌م به‌شه‌دا، به‌م شیوه‌یه‌ ده‌لیت:

«ساقی، سا ده‌خیل جامی مه‌ی وه‌که‌ف»

ده‌رویش، ئامانه‌ن که‌فی نه‌رووی ده‌ف» (۱) هه‌مان

سه‌رچاوه ل ۲۱۷

واته: ده‌خیلتم نه‌ی ساقی، که‌ پیاله‌ی مه‌ی ده‌گتیری، پیاله‌یه‌که‌مان بده‌رۆی، تۆش نه‌ی ده‌رویش ده‌ستیک بده‌ له‌ ده‌فه‌که‌ت و هه‌ندی‌که‌مان بۆ لی بده، خو جاریکمان بۆ هه‌لنه‌که‌وت و هه‌میشه‌ هه‌ر له‌ ره‌نج کیشان‌دا بووین بۆ چاوپیکه‌وتنی یار.

«من ناله، تۆ ده‌ف، نه‌و ساقی یا درود»

هه‌نی فه‌ردی دهرده‌ مینه‌ت که‌ردن ورد» (۲۲) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۲۱۷

ده‌نالیم و تۆ ده‌ف لی ده‌ و ساقیش شه‌رابی بی‌ که‌رد، یان خه‌لته‌ی بنی پیاله‌ی دۆستانان به‌سه‌ردا بگتیری، شیعی ده‌رد و مه‌ینه‌تیش ملی بشکێ و گۆری گوم بی. هونه‌ر و ئاواز و گۆزانی و سه‌دا و ناله‌ی ته‌مه‌بوور و تار، گۆران‌بیتژ و موغه‌ننی و شمشالی نه‌یجه‌ی نه‌یجه‌لان.

له‌ (پیتی خێ) دا مه‌وله‌وی زیاتر ناوی ئامپیری موزیکی ده‌بات و خامه‌ی ره‌نگینی زووتر ده‌هیتیه‌ته‌ وه‌لام.

«پریان تای رویاب قافیه‌ی خوانیم»

نه‌مه‌ندنه‌ تا‌قه‌ت عیبارت زانیم

ده‌مه‌ی هه‌ناسه‌ی که‌رمی تاره‌که‌م

نه‌که‌وره‌ی دهروون په‌رجه‌خاره‌که‌م» (۲۳) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۲۲۷

ژتی موسیقای شیاعران‌م پچراوه و تا‌قه‌ته‌ی تیگه‌یشتنی نووسراوم نه‌ماوه، هه‌روه‌ها مه‌وله‌وی ئامازه‌

بۆ سووتانی که‌شکۆله‌که‌ی ده‌کا، بۆیه‌ هه‌ستی پر جۆش به‌وه‌ وه‌ک تاریشی که‌ موزیکژن لیتی ده‌دا، ئیدی تاریشی که‌رم ده‌بی، ژتی ده‌پچری.

له‌ (پیتی دال) دا، نه‌م جاره‌ هاوار بۆ شمشالژن ده‌کات و به‌م شیوه‌یه‌ ده‌لیت:

«ئیسه‌ موینی چیش په‌نهم ئامانان»

هانا هاوارن های نه‌یچی ئامان» (۲۴) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۲۵۰

ئیس‌تا ده‌زانی چیم به‌سه‌ر هاتوه‌، هاوار هه‌ی شمشالژن بگه‌ره‌ فریام.

«په‌نجته‌ به‌و نه‌غمه‌ی بین وه‌ تینه‌وه»

باوه‌ره‌ ئه‌ی به‌یت وه‌ حه‌زینه‌وه.» (۲۵) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۲۵۱

واته: کاکه‌ی نه‌یچی په‌نجه‌ بخره‌ سه‌ر نه‌یه‌که‌ت و ده‌می پیوه‌ بنی و به‌و ئاوازه‌ به‌رز و به‌هیه‌زه‌ت، به‌ غه‌مباریه‌وه‌ نه‌م شیعه‌رم بۆ بلێ.

«های نایی نایی، موتریب مه‌قامی»

موغه‌نی ته‌رزۆی، ساقیا جامی» (۲۶) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۵۸

ئه‌ی نه‌ی ژن، شمشال‌که‌ت بسازینه، به‌و ئاوازه‌وه، ده‌ ئه‌ی ساقی تۆش جامی مه‌یم به‌لوتفه‌وه‌ بده‌رۆی.

«موغه‌نی ته‌نخوای من وه‌نه‌وایت»

وه‌ی چهند فه‌رده‌وه‌ هورده‌ر سه‌دای» (۲۷) هه‌مان

سه‌رچاوه، ل ۲۶۳

گۆران‌بیتژ، ساده‌ی ناوازی، به‌ناله‌ و ده‌نگی، نه‌م چهند فه‌رده‌وه‌ ده‌نگت به‌رزیکه‌ره‌وه‌ ئاوازی خو‌ش خو‌شمان بۆ بلێ.

«ویه‌رده‌ ویه‌رد، هه‌ولتی په‌ی باقی»

ئه‌مجار یه‌ ده‌رویش، یه‌نه‌یچی و ساقی

هۆش وه‌ سه‌دای ده‌ف، گۆش وه‌ نه‌وای نه‌ی

ده‌س وه‌ شیشه‌وه‌ لی‌وه‌ جامی مه‌ی» (۲۸) هه‌مان

سه‌ر چاوه، ل ۲۶۵

ئه‌وه‌ی به‌سه‌ر چوو به‌سه‌ر چوو، هه‌ولتی بۆ پاشماوه‌ی عومرت بده، نه‌و ده‌فژن و شمشال‌ لیده‌ر و مه‌یگتیر، نۆبه‌ته‌ له‌گه‌لیان هۆش بده.

به‌ ده‌نگی ده‌ف و گوئی بده‌ره‌ ئاوازی شمشال‌ شیشه‌ مه‌ی بگه‌ به‌ده‌سته‌وه‌ و جامی مه‌ی بنی به‌ لی‌وته‌وه، تا شادیت شه‌قازله‌یه‌ک له‌ بن ملی بوون بدا و دهرمانی

مهستی نۆشی گیانت بیج و گیتیت له بیر بچیتته وه.

«موترب مهقامی دهرم ناچارن»

ساقیا جامی دۆس ئینتیزارن» (۲۹) ههمان سهراوه، ل ۲۷۱
کاکهی گۆرانیبیژ سه دای مهرگم هه لده، چونکه دهرم بی دهرمانه،

کاکهی مه یگپیر تۆیش پپاله یهک شه رابی مهرگم بده ری، چونکه چاوه روانه با برم و پرۆم بۆ لای.

«سه متوری سینهم وه زایه لهی بهرز»

مه ژهنۆ نه وای دووریت وه سه د تهرز» (۳۰) ههمان سهراوه، ل ۲۷۸
واته: ساز و سه متوری سنگم به هاواری بهرز، به سه د جوړ ناوازی دووری لی ددها.

«زرنگهی سه دای ساز جه پشه ی نه عزام»

که مانچه ده ستور ماوه رۆ مه قام» (۳۱) ههمان سهراوه، ل ۲۷۹
زرنگهی دهنگدانه وهی نه و سازهی که دروست له ریشه ی نه دنامی له شم، وهک: که مانچه ناوازی لی دی.

«ساده ی سه ره نه جت په ی ده ف به ره وه»

رووی یادی بالاش مه خسه ل دهره وه» (۳۲) ههمان سهراوه، ل ۲۸۴
ههی دهر ویش سه ره نه جت به ره وه بۆ ده فه که ت و ده فیکمان بۆ لی ده تا خهم و خه فه ت له دلما نه مپنی و رووی یادی بالای یارم بۆ رووناک بکه ره وه، ده ف و ناوازی گۆرانی نامیزانی دهن، ههر یه که یان ناوازی تیک به نه وای بی گهر د سهراوه ی نازادی بۆ مرۆفان رووناک ده کاته وه.

له پیتی (ری) دا، به م شپوهیه مه وه لوی دپته گۆ و ده لیت!

«های موغهننی تار جه نه جهره ی وهش تهرز»

وه سه ره نه جهی ناز باوره نه وه لهرز» (۳۳) ههمان سهراوه، ل ۳۰۴
واته: کاکهی گۆرانیبیژ تاره که ت به نازه وه به ده ستی تارت، تاره که ت هه لگره و به ژهنینی نه و تاره ناوازی تکی خو شمان بۆ ساز بکه.

موزیک و گۆرانی دوو وشه ی یهک ته واوکه ری یه کترین، مه وه لوی (۱۸۰۶ - ۱۸۸۲) زاینیدا، دیارده یه کی ئاشکرایه، که نه م شاعیره له و ساته وه خته ی

خۆیدا چۆن په ی به موزیک بر دووه؟

بۆ ناویتته بوونی هه وینی ناوازه کانی هه ورامان هۆنراوه ی مه وه لوی سه رباشقه یانه، شیرینی هه ورامان و بوونی زیدزاده ی ئاریانچاچه کان نه و به لگانه مان به زبندوویی بۆ موزیکی ولات ده هیلیتته وه.

«که باسی مه وه لوی و شاعیرانی هاو دیالیکت و هاوسه رده م و هاوچه رخی خۆی وهک: نمونه ی (نه حمه د به گی کۆماسی) و (مه لا مسته فای بیسارانی) ده که ین، نه گهرچی نه وانیش وهک مه وه لوی له ههمان که شوهه وای کۆمه لایه تی و ئابووریدا ژیاون و دۆستایه تی به تین و نامه ی شیریش له نیوانیاندا هه بووه، به لام ئامازه کانی نه وان بۆ موزیک و گۆرانی، نهک ههر به نه ندازه ی ئامازه کانی (مه وه لوی) نییه، به لکو به ناسته میک هه ست به بوونی هه ندی ورده ئامازه بۆ موزیک و گۆرانی ده که ین، نه مه له کاتی که دیالیکتی گۆران، خۆی له خۆیدا جوړه ناواز و ترپه (ئیقاع) یکی موزیکی زۆر شیرین و شاره وه، له هه وین و دووتویی واژه کانی خۆیدا هه شارداوه، شپوازی که ههر ده لپی له به نه رت و بناواندا بۆ نه وه دروست بووه، تا شیرینی پی بنووسری، بۆیه ناویتته بوونی نه م هه وینی ناوازه ی ناو هه ناوی واژه کانی نه م دیالیکته، له گه ل هه موو نه و ئامازه جوانانه ی (مه وه لوی) دا بۆ موزیک و گۆرانی، نه وه ندی تر جوانی و شیرینی به شیرینی مه وه لوی به خشیوه و به هه ردووکیان شیرینی (مه وه لوی) یان پر کردوه له ترپه و تاقه گه و شه پۆلی له بن نه هاتووی ناوازی موزیکی شیرینی» (۳۴) پروانه گوڤاری چلاواز، لاپه ره (۱۶).

نه م وتانه ی نووسه ر فره به زهریفی بابه ته که ی ناواز و گۆرانی له گه ل موزیک ناویزان کردوه، هه ره ها جوگرافیای هه ورامان و بوونی سهراوه ی پۆشنی، بوونی شیرینی برگیه یی و لانه دان له رتپه رچه ی خۆی، نه وه نه و هه وینی شیرینی و موزیک و گۆرانیانه له به رده م نه شه که وته دتیرینه کانی هه ورامان، نه ونده ی ترپه و پایه ی موزیکی ولاتمان سه قامگیر ده کات.

«مه وه لوی له بواری ناوه ی پنیانی موزیکدا ناوی ئامپیره کانی: ده ف، سه متور، چه نگ، نه ی، رو باب، ته مووره، که مانچه، تار، چل چه نگ... ئایینی. که وهک: ده زانین هه ندی له م ئامپیرانه له سه رده می به روی ئایینی (زه رده شت) له کوردستاندا به کاربراون» (۳۵)

هه مان سه رچاوه ل ۱۶

ئاشنا بوونی هونەر و ئاوازی گۆرانی بۆ شیعیرهکانی پاشای شاعیران، وهک ئهوه وایه، که مهولهوی خودی خۆی ئه و ئاوازانهای ئه دا کوردیی، چونکه هه مسوو شیعیرهکانی ئه م شاعیره بۆ گۆرانی فره به باشی ده لویت، ههروهها هه ورامان به خاک و بۆی ئه و شیعیر و ئاوازان، به تایبه تی سیاهچه مانه ی ئاهورایی ترپه و زیل و به می ئه و ئاواز و نه وایانه یه، که هه زاران سهاله بنه وبارگه ی له و که و ناروا یه خستوو.

مهولهوی ئاورپی له فه لسه فه ی ئه م ئایینی زه رده شته داوه ته وه، ههروهها ئایینه کانی دیکه شی فه راموش نه کردوو، به پێچه وانه ی هه ندی شاعیر که هپرش ده که نه سه ر ئایینه کانی دیکه. مهولهوی چون یهک ته ماشای هه موو ئایینه کانی کردوو، ههروهها زۆر باسی ئه ده بیاتی کاکه یی کردوو.

«وه بارگهی پاکت په نا ئاوردهم

ئامام، سه رنیام وه باره گاهه

غهریو، موو سفید وه پرووی سیاوه

تهن: مه عصیهت بارده روون! په رجه دهره

دیده: ته ر، له ب: خوشک، دل! گهرم، نه فس: سه رد

های چهند پله ی سهخت، هانه ریمه دا

جه پرووی نیلتیفات، بدیه پیمه دا

به لکم جه پرووی ئه و نیلتیفاته وه

مه ولام حازر یۆ وه نه جاته وه

ده س شای مه ردان، مه ده د کارم بۆ

پله: ئه و پله، ئه و: ده ست وارم بۆ

به عصیهت نییه ن، چون هیچ سه ده ته تی

خه یلی مه لوولم، یاییه ر: هیمه تی

هیمه ته باعیث رستگاری بۆ

یاریۆ، دیاریۆ، یادگاری بۆ» (۳۶) هه مان سه رچاوه،

۲۱ ل

وهک پیتشت ئامازه مان به وه دا، باره گای (باوه یادگار) له سه ر چیای (دالاهۆ) یه و ئه م زنجیره چیایه ش زۆر له زید و جوگرافیا ی مه ولهوی، واته: له ناوچه ی (تاوگۆزی) یه وه دووره و بۆ ته مه نیکی پیه ر و به سه لالا چووی وهک (مه ولهوی) یش، که خۆی له م شیعیره دا باسی (ریش سپیتی) خۆی کردوو، ده بی دوای مان دوو بوونیکی فره دژوار توانی بیستی زیاره تی گلکۆی (باوه یادگار)

بکات.

له نیوه ی دووه می دیوانی مه ولهوی، بۆ گاتا باسی هۆنراوه کانی په نا بۆ (پیتی زئ) ده به ین و مه ولهوی به م شیوه یه ده لیت؟

«موتریب، به کارهن، مه رسیاسه نگه

من به ی حاله وه، تو وه ی بی ده نگه

جه ته نخوای نه ی به زم خه م وه یلاته وه

هورده ر ئه ی چهند فه رد وه دیلاته وه» دیوانی مه ولهوی،

لا په ره (۳۱۴)

واته: ئه ی کاکه ئاهه نگگیه ره جیاتی شم شالی ئه م ئاهه نگه بووک سوار کردنه، ده ست بکه به لا واندنه وه ی خه م و به نقامی دیلان ئه م چهند شیعه ره م بۆ بلی:

نقام، ئاوازیکی کۆنی کورده وارییه، به لام نمونه ی ئاوازه کان بۆ بووک سوار کردن، ئه م ئاوازانه له لایه ن هونه رمه ندانی گۆرانی بیتر ساز و نه وا ده وتریت، وهک:

به تۆری کـــــــــــــر به تۆرای، باژه، باژه، وه ی وه ی بالا به رز... تاد.

له (پیتی سین) دا، ئه م جاره ئامازه بۆ ته له کانی (سه متوو) ده کا و به م شیوه یه ده لیت:

شه معی شامی شووم ماتم هورگریا

تای ته لی سه متوو ر شادی و زه وق به ریا» (۳۸) هه مان

سه رچاوه، ل ۳۲۴

دیاره هه ورامان هه ندی داب و ده ستوری خۆی هه ر به زیندووی هیشتوو ته وه، کاتیک که مردوو ده مرد، له جیگای شه رده که مؤمیک، یان چرایه کیان داده گیرساند، وایان ده وت که روحیانه تی له و شوپنه دا سه ر ده داته وه، به لام ئیستا وهک جارن خه ریکه ئه م باوه له بیه ر بچیته وه، بۆیه مه وله ویش له و ساته وه خته ی خۆیدا ئامازه ی به وه داوه که نابج ئه و دابونه ریته مان له بیه ر بچیته وه، ده لی (به هاتنی نامه که ت چرای ئیواره ی نه گبه تی و خه فه تم داگیرسا و تالی ساز و سه متووری خۆشم پچرا).

«ساده ی، هه ی په ی که ی هه ریه ک جه لاین

باوه رین ئه وساز شیوه ن سه وایی» (۳۹) هه مان

سه رچاوه، ل ۳۲۵

دیاره مه ولهوی له م شیعیره دا، ده لالیته وه، به خه لکی نزبکی خۆی ده لی: (تا ئیستا هیچ کۆسم نه که وتوو، ئه مه یه که م جاره کۆسم بکه وی، ئیتر ئیوه خۆتانتان بۆ

که‌ی هه‌لگرتوو؟ با هه‌ر لایه‌کمان ده‌نگیک ده‌ریپین (له‌سازای شیوه‌ن و زاری). هه‌لبه‌ته ئەم شیعه‌ری مه‌وله‌وی بۆ ئاوازی چه‌مه‌ری فره‌ به‌زه‌ریفی ده‌لویت.

**«هۆردەر چه‌نی سۆز ده‌روونی په‌رئیش
فه‌ریاد ئەوساقی ئەو نه‌یچی و ده‌رویش
سه‌دای ده‌ف و نه‌ی به‌یۆ نه‌گۆشت
نه‌شئە‌ی مه‌ی به‌خشۆ حه‌یات وه‌ هۆشت
بوهر جه‌سای ته‌رز ده‌ف و نه‌یه‌وه**

وه‌زاتی مه‌ستی نه‌شئە‌ی مه‌یه‌وه» (٤٠) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٣٣٩

مادام فه‌له‌ک ئە‌مه‌ کرده‌وه‌به‌تی له‌گه‌لمان، به‌سۆزی ده‌روونی ده‌رده‌دارته‌وه، بانگی مه‌یگیتر و شمشالژهن و ده‌رویشی ده‌فژهن بکه، ده‌ف و شمشال و ده‌فی ده‌رویش و شمشالژهن بیته‌ گویت و مه‌یه‌ک‌ه‌ش هۆشت به‌ینیتته‌وه به‌ر، به‌و ئازایه‌تیبه‌وه که‌ په‌یدا ده‌بێ له‌ سه‌رخۆش بوون و به‌ نه‌شئە‌ی مه‌ی له‌سایه‌ی لی‌دانی ده‌ف و شمشالدا تیبه‌ره.

«جه‌ژن و جه‌ژنانه‌م هه‌ریه‌ک جه‌رده‌یین

**به‌رده‌وه په‌ی هه‌رد، موتریب په‌رده‌یین
له‌زه‌ی ریشه‌ی دل، سه‌متووری ده‌ستوور
وه‌زنی ته‌بعی تار په‌رسۆزی سه‌متوور
واچه به‌و مه‌قام ئە‌لواناته‌وه:**

**هه‌ی داد هه‌ی بێ داد «مه‌عدووم» واته‌وه
خه‌سته‌ی خاری خه‌م خه‌بالی ویم
وه‌کزی ده‌روون ته‌ن زوخالی ویم
بێ نه‌برۆی هیلال نه‌و نیهالی ویم**

نییه‌ت نادره‌ست، عید به‌تالی ویم» (٤١) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٣٤٣

واته: له‌ جیاتی شه‌وی جه‌ژن چاره‌ی ره‌ش و له‌ جیاتی مانگی به‌ک شه‌وه‌ بالای چه‌میوه و له‌ جیاتی ئاسۆی سووری ئیواره‌ی جه‌ژن خوینی دل و له‌ جیاتی مه‌زلگه‌ی شه‌وی جه‌ژن زه‌حمه‌ت شک ده‌به‌م.

له‌ جیاتی «الله اکبر»ی به‌یانی، جه‌ژنی هاوارمه‌ له‌ تاو ئییشی زامی دووری و له‌ جیاتی ئە‌وه‌ی ده‌ست به‌خه‌مه‌ ده‌ستی خه‌لک بۆ جه‌ژنه‌ په‌رۆزه‌ ده‌ستم باوه‌شی کردووه‌ به‌ زامی گرفتاریدا، جه‌رده، جه‌ژن و جه‌ژنانه‌می رفاندوو به‌ بۆ کێو، سا توخوا کاکه‌ی گۆرانییێ مه‌قامیکم بۆ بلێ بێ به‌مایه‌ی له‌رزینه‌وه‌ی ریشه‌ی دل که‌م که‌ هه‌میشه‌ وه‌ک

سه‌متوور ده‌نگی لی‌وه‌ دێ و ئاوازه‌که‌ی له‌سه‌ر شیوه‌ی تارێ، پر بێ له‌ جۆش و سۆز که‌ له‌ سه‌متووردا هه‌ستی بێ ده‌کری. به‌و نقابه، یان به‌و مه‌قامه‌ ره‌نگاو‌ره‌نگه‌ته‌وه پیتی بلێ:

هه‌ی داد هه‌ی بێ داد مه‌عدوومی دیسانه‌وه‌ و تیبه‌وه:
ئای برینداری ده‌رکی خه‌فه‌ت خۆم. ئای هه‌میشه‌ بێر له‌ خۆم کرده‌وه‌ خۆم. ئای هه‌میشه‌ بێر له‌ خۆم کردووه‌ خۆم. ئای هۆی کزه‌ی ده‌روونتته‌وه‌ له‌ش بوو به‌ خه‌لۆز خۆم. ئای له‌به‌ر نه‌بوونی مانگی یه‌ک شه‌وه‌ی برۆی یاری نه‌ونه‌مام، رۆژوو دانه‌مه‌زراو جه‌ژن به‌تال خۆم.

له‌ (پیتی شین‌دا)، مه‌وله‌وی وه‌ها ده‌لیت:

بێ ئە‌م‌ری فه‌رمان نازیز تاوه‌که‌ی

های ده‌رویش، نه‌یچی، ده‌ف، مه‌ی، نه‌ی

به‌ل بالی به‌یداخ تاقت ئە‌و پابۆ

بۆی ته‌ئسیری به‌زم به‌دره‌قه‌ی رابۆ

ده‌ف ئاسا به‌وسۆز ناله‌و سه‌داوه

روو ئە‌و یاران بوو، پشت ئە‌و دماوه

ده‌ست گێروو ته‌سه‌ر سه‌دای نه‌ی په‌ی په‌ی

تاوه ئینته‌های ئە‌وسه‌ر سه‌دای نه‌ی» (٤٢) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ٣٦٧

واته: تاکه‌ی بێ فه‌رمانی نازیزه‌که‌م نه‌چم بۆ لای، ده‌رویش ده‌ستم دامینت زوکه‌ له‌ ده‌فه‌که‌ت بده، کاکه‌ی بلیترژهن تۆیش لوله‌ و بلیتر و شمشاله‌که‌ت بێ به‌ده‌مه‌ته‌وه، با ساقیش ده‌ست بکا به‌ مه‌یگیتران، به‌لکو بالی به‌یداخی تاقته‌م راست بیته‌وه و بۆنی کارتیکردنی ئە‌م ئاهه‌نگه‌ له‌گه‌لمه‌ بکه‌ویته‌ سه‌ما، به‌لکو به‌هۆی سۆزی ناله‌ و ده‌نگی ده‌فه‌وه‌ هیتزم به‌ به‌ردابیتته‌وه‌ وه‌ک (ده‌ف) رووبکه‌مه‌ یاران و پشت بکه‌مه‌ دواوه، له‌سه‌ر ئاوازی نه‌یه‌که‌ چین چین هه‌له‌په‌رم تالی ده‌بیته‌وه.

له‌ (پیتی فی‌دا) ده‌بی زیاتر باسی (ده‌ف)ی تیدا بێ، یان هه‌ر ناوی ئامیتری موزیکی له‌م به‌شه‌دا، یه‌ک جار ناوی (تار) به‌مانای تاریکی هاتوو، به‌لام له‌هه‌مان کاتدا بۆ ئامیتری تاریش به‌کار دیت، یان تار بووه، واته‌ هه‌له‌هاتوو، به‌لام له‌به‌ر ئە‌وه‌ وه‌فا و بێ وه‌فایی یار له‌ چاو تاریکیدا، دل‌ه‌ی خه‌فه‌تیار ماوه‌یه‌ک نانویتی.

له‌ (پیتی قاف‌دا)، به‌ختی کۆدی موزیکی کورتی هینا و ناوی هیچ ئامیتریکي موزیکی له‌به‌یتته‌ شیعه‌کاندا نه‌نووسرابوو، یان نه‌هاتبوو، هه‌ریه‌ هه‌مان شیوه‌ له‌ پیتی

(کاف) دا ناوی هیچ نامیتریکی موزیکی له دیوانی (مهولهوی) دا بهدی ناکریت. له پیتی (گاف) یشدا به هه مان شتیوهی پیتی (قاف و کاف) و گافیش له نامیتری موزیکی بی بهش بوون. ههروهه له پیتی (لام) دا هه مان بهختی پیتهکانی تریوو، بویه ناوی کۆدی موزیکی له پیتهشدا هه رفهرامۆش بوو.

له پیتی (میم) دا دهبارهی کۆدی موزیکی باس کرایهوه، سه رهله نوی مهولهوی نه سپی خۆی تاودایهوه، به نامیتری (چل چهنگ) ئاواز و گۆرانی رازایهوه، بهم شتیویه دهلی:

«خهندهگی چل چهنگ شۆت وه جگهردا»

پهنجهی بهدبهختیت بهدی وه سهردا» (۴۴) هه مان سه رچاوه، ل ۴۳۱

به تیبری چل چهنگ سه ری بچی وه جگهردا، تا له بهدبهختی خۆتدا بدن وه سهردا، مهولهوی لهم شیعرا نهی دواییدا هانا بو ئاوازی چه مه ری ده بات. مهولهوی ئەم قه سیدهیهی بو «مهحموود پاشان جاف» نووسیوه به بۆنه ی شادی و زه ماوهندی ژن هینانه وه، ئەم زه ماوهنده بو یه کهم جار ژن هینانی مهحموود پاشا بووه که «ئه منه خانی کچی قادر به گی ره سته م به گی وه له د (به گی) هینا وه، له و شادییه دا ئافره تیکی گۆرانیبیژی خه لکی «که رهند» که ناوی «تاوس» بووه گۆرانی وتوو، هه لبه ته قه سیده که زۆره، بویه ئەم به یته ی باسی گۆرانی ده کات و نایینه مه یدان:

«موبارهکت بوو به زمی نه و وه خهیر»

توخوا ته نخوای من خاس خاس بکه رسهیر» (۴۵) هه مان سه رچاوه، ل ۴۳۶

له راقه ی دپه که وه بو مان ده رکه وت، که (تاوس) زۆر دهنگی خۆش بووه، بویه مهولهوی ئەو شیعره جوانه ی فه رموو، ههروهه هه ره له هه مان قه سیده دا ده لیت:

«گره می نقاره و لره فی شهروالان»

«خشیه ی پاموره و زرنه گی خرخالان»

«چریکه ی سرنا و پریکه ی خه نده»

په شیوی زولفان ریشه ی دل که نده» (۴۶) هه مان سه رچاوه، ل ۴۳۷

نه قاره نامیتریکی میلی و نه ته وه ییه، له گه ل نامیتری زورنا چریکه یان له گه ل «تاوس» ی گۆرانیبیژدا، ده گاته

ناسمان.

«لوهلی ته راویح وهش وهش مدۆدهنگ»

«بی ناههنگه ن تار ته موروهی ناههنگ»

«مه رچه با ی لیباس تا عهت پۆشانه ن»

«ئه لوه دای کاس کاس با وه نۆشانه ن»

«ساقی، سا سه د جار وه نازت نازو»

هۆرده، وه گولبانگ سه دای «وامر تازوا» (۴۷) هه مان سه رچاوه، ل ۴۳۹

ئه م دوو نامیتره، تار و ته مبوور، له گه ل ئاوازی گولبانگ، ئاوازیکی گۆرانی گه رم و به جۆشه، شمشالی ته راویح خۆش خۆش دهنگی لپوه دی، تار و ته مبووره ش ناههنگ و خۆشی و رابواردن خۆشی لی پراوه،

واته: کاتی مه رچه با و به خیره اتنی ئه وانه یه که جلوه رگی تا عه تیان پۆشیوه، مالاوایی کردنه له پیاله ی مه ی بو مه یخۆره کان، دیاره هۆنراوه به کورتی و به پوختی باسی سه ره تای مانگی ره مه زانی پیرو ز و کۆتاییه که ی ده کات.

له پیتی (نون) دا، مهولهوی (ن) ی زۆر له شیعر دا به کار هینا وه، پیتی نوونی به کراوه یی بو نامیتره کانی موزیک تراز کردوو. ئەم جاره به ریتمی موزیکی ده ست پی ده کات، چونکه چه پله لیدان به په نجه، واته: کیشی شیعی خۆمالی که بو ئاواز و گۆرانی زۆر به ئاسانی له گه ل نۆته ی موزیکدا ده گونجی، بهم شتیویه هاتوو:

«شهقه وه ته قه ی گه رم، چه پله و چیله ی نه رم»

چریکه ی وه ناز، تریکه ی وه شه رم» (۴۸) هه مان سه رچاوه، ل ۴۵۹

به ئاوازی خۆش، به پیته ک نینی ناز به چه پله و به ساز، به ئاوازی به رزی مه قام وتن، ئاوازی نه ونه مامان ده هینیتته جۆش و سازدان.

«نه وای کیزاوی له یلی نازانه ن»

سه ره تای تلمیت شیرین رازانه ن» (۴۹) هه مان سه رچاوه، ل ۴۶۳

دهنگی ئەو که ژاوانه دی که ئه وهنده جوانن، نازداران پییان ده نازن و سه ره تای تلمیتی یاره قسه خۆشه کان دیاری ده کات.

«فه له ک داد جه ده رد بی ده واکه ی تو»

«موغه ننی فه ریاد ئه ونه واکه ی تو»

«بوله ند که ره مه قام «دل سو ز» وه راستی»

ته‌نزله‌ش فەرد گەل خالتۆی کۆماسی» (۵۰) هەمان سەرچاوه، ل ۴۷۵

واته: گۆرانیبێژ ئاوازی بلێن، به‌دهنگی به‌رز و سازه‌که‌ت، چونکه‌ نقامی دڵسۆزمان شیعرێ (کۆماسی)یه، ده‌ی ئاوازه‌که‌ت خۆشتر بکه‌.

«بازیت بێ وەرده‌ن هه‌ریه‌ک وه‌لایێ»

سه‌دای دایه‌نان وه‌لایه‌ لایێ

موترب، سازه‌که‌ت ئۆف چ وه‌ش ته‌رزێ

ئهم جاره‌ش وه‌ک ده‌نگ مه‌جلیس هه‌ریه‌رز بێ»

(۵۱) هەمان سەرچاوه، ل ۴۷۷

ده‌نگی ئاوازی لای لایه‌ی دایک بۆ کۆریه‌که‌ی، بۆ ئه‌و ئاوازه‌، مندال هۆش و ئارام ده‌گرێ. کاکه‌ی ئاهه‌نگگێڕ ئاوازی سازه‌که‌ت چهند خۆش بوو، ده‌سا ئهم جاره‌ش ده‌نگی یاران به‌رز بێته‌وه‌.

«نه‌وای ناله‌ی دڵ و پینه‌ی سه‌دای نه‌ی»

پیاڵه‌ی زوخواو مه‌ نۆشوو چوون مه‌ی» (۵۲) هەمان

سەرچاوه، ل ۴۹۴

نالای ده‌نگی من نه‌وای، یان سه‌دای ئاوازی شمشال، له‌ جیاتی شه‌رابیش زوخواو ده‌نۆشم، ئهم هۆنراوه‌یه‌ش بۆ ئاوازی چه‌مه‌ری ده‌لویت. له‌ پیتی (واو)دا، هاتوو:

موترب به‌ نه‌غمه‌ی «شانازی» ته‌وه‌

یا به‌و په‌رده‌ی پاک «حیجازی» ته‌وه‌» (۵۳) هەمان

سەرچاوه، ل ۵۱۰

واته: کاکه‌ی ئاهه‌نگگێڕ له‌سه‌ر ئاوازی نقامی «شانازی»، یان «حیجازی» ده‌نگ هه‌لبه‌ر و نقامیکی غه‌مبارمان بۆ بلێن، به‌ جوړیک گر به‌ریداته ئینسان، به‌لکو له‌م خه‌وی قورسی بێ ئاگاییه‌ بێدار بېمه‌وه‌. له‌م پسته‌شدا کۆدی موزیک، ته‌نیا له‌یه‌ک دێره‌ شیعردا هاتوو، که‌ ناوی دوو ئاوازی به‌رزه‌ چری تێدا گه‌لاله‌ کرابوو.

له‌پیتی (هێ)دا، له‌م پسته‌دا وه‌سفی بالای یار به‌ئامیری شمشال ده‌جووینی و به‌م شێوه‌یه‌ هاتوو:

«ره‌عنا غه‌زالتی بالا شمشالتی»

ساحیب که‌مالتی، گه‌ردن دڵ مالتی» (۵۴) هەمان

سەرچاوه، ل ۵۳۴

واته: وه‌ک ئاسکی بێ موبالات وایه‌ و بالای به‌رز وه‌ک شمشال و به‌وێل و که‌ماله‌ و گه‌ردی دڵ گسک

ده‌دا.

«قومری سه‌لایێ، بولبول نه‌وایێ»

لاله‌ لیوایێ، ئاهوو نیگایێ» (۵۵) هەمان سەرچاوه،

ل ۵۵۹

ده‌نگی خۆشه‌ له‌کاتی سه‌لایێ، وه‌ک بلبل ده‌نگی ده‌چریکینی وه‌ک دیارده‌یه‌ک، وه‌ک گولاله‌ سووره‌، ئاهوو نیگایێ، وه‌ک ئاسک له‌سه‌ر کیو لایه‌ک، ئاورپیک بده‌ره‌وه‌.

«داخۆم جه‌ ته‌نخوای دووی سفته‌که‌ی ویت»

چیش بۆ وه‌ سه‌یوان شه‌و تا رۆپه‌ریت» (۵۶) هەمان

سەرچاوه، ل ۵۷۳

واته: بېر له‌وه‌ ده‌که‌مه‌وه‌، ئاخۆ که‌ مرده‌م له‌ جیاتی دووکه‌لی له‌شم که‌ بۆ توو سووتاه‌وه‌، چی به‌ شه‌و و رۆژ سیبه‌رت بۆ بکا؟ ده‌با بزانه‌م، یان بزانی له‌ تیپی، یان پیتی (ئەلف - تایێ)، له‌ پیتی (یێ)دا چی له‌باره‌ی موزیکه‌وه‌ ده‌لێت:

«موترب یه‌که‌مان بالای خه‌م وه‌رده‌م»

به‌تاری ئه‌سرین خه‌م کۆک ئاوه‌رده‌م»

ساده‌ی ته‌نخوای من وه‌ی ده‌م ده‌رده‌وه‌»

لێده‌ر نه‌وایێ وه‌ی چهند فه‌رده‌وه‌» (۵۷) هەمان

سەرچاوه، ل ۹۵۰

واته: کاکه‌ی ئاهه‌نگگێڕ وه‌زعم زۆر ناخۆشه‌، بگره‌ ئه‌وه‌ بالای چه‌میوم بیکه‌ به‌که‌مان، ئه‌وه‌ش فرمیتسکی جو‌راوجۆر به‌ستووم، که‌ خه‌م کۆکی کردوو، بیکه‌ به‌تار و له‌جیاتی من له‌م حالی به‌دگرفتار بووبیه‌مدا ئاوازه‌یه‌کم بۆ لێ ده‌ به‌ده‌م، له‌م چهند شیعه‌ره‌وه‌. بۆ ئاسان دۆزینه‌وه‌ی کۆدی موزیکی له‌ شیعه‌ره‌کاندا، له‌ (ئەلف-ه‌وه‌ تا یێ) ئه‌و شیعه‌رانه‌ی که‌ کۆدی موزیکی تێدا یه‌، به‌خسته‌یه‌ک ده‌خه‌مه‌ به‌ر دیدی عاشق خوازانی شیعی مه‌وله‌وی پاشای شاعیرانی هه‌موو ولات.

کۆی کۆدی ئامیتره‌کانی موزیک له‌دیوانی

(مه‌وله‌وی)دا. به‌م شێوه‌یه‌ هاتوو:

۱- نه‌ی و نه‌یچی (۲۲) بیست و دوو جار، له‌ دیوانه‌که‌یدا هاتوو.

۲- ئامیتری ده‌ف (۱۶) شازده‌ جار ناوی هاتوو.

۳- موترب (۱۰) ده‌ جار هاتوو.

۴- نه‌وا (۸) هه‌شت جار، وه‌ک ئاوازه‌ به‌ کاری هیتاوه‌.

۵- سه‌دا، واته دهنگ (۸) ههشت جار، دیاره سه‌دا بۆ دهنگ به‌کاردی و خوشی دهنگیش دیاری ده‌کات.

۶- نامیری تار (۸) ههشت جار، ناوی هاتووه.

۷- نامیتی سه‌متوور (۷) سه‌وت جار، له‌دیوانه‌که‌یدا هاتووه.

۸- موغه‌ننی (۷) سه‌وت جار، موغه‌ننی به‌واتای گۆرانیبیژدی.

۹- ناوی مه‌قام (۷) سه‌وت جار، دیاره مه‌قام زۆر جۆری هه‌یه.

۱۰- نامیری ته‌مبوور (۱) یه‌ک جار، ناوی ئەم نامیره هاتووه.

۱۱- نامیری چه‌نگ (۲) دوو جار.

۱۲- نه‌غمه هه‌ربه‌واتایی ئاواز دی (۲) دوو جار، ناوی هاتووه.

۱۳- ته‌نخوا، واته ئاهه‌نگگیپر (۷) سه‌وت جار ناوی هاتووه.

۱۴- نامیری ره‌بابه له دیوانه‌که‌یدا (۱) یه‌ک جار ئەم وشه‌یه به‌کارهاتووه.

۱۵- نامیری که‌مانچه، یان نامیری جۆزه (۱) یه‌ک جار به‌کارهاتووه.

۱۶- نه‌قاره، ئەم نامیره نامیری‌که له‌گه‌ل زورنادا به‌کاردیت، هه‌رچه‌نده له دیوانه‌که‌یدا به‌ناوی (سپنا) هاتووه، ئەم وشه‌یه‌ش ته‌نبا (۱) یه‌ک جار له دیوانه‌که‌یدا به‌کارهیناوه.

۱۷- هه‌روه‌ها نامیری (زورنا) یه‌ک جار به‌کاری هیناوه.

۱۸- نامیری ساز، که بۆ هه‌موو ئاواز و گۆرانی له‌گه‌ل ته‌مبووردا، فره به‌زه‌ریفی ده‌لوین (۶) جار دووباره بووه‌ته‌وه.

۱۹- گۆلبانگ: ئەو ئاوازه به‌سۆزه‌یه، که له کاتی ته‌راویحدا، له مانگی ره‌مه‌زان ده‌وتریت، ئەم وشه‌یه‌ش یه‌ک جار ناوی هاتووه.

۲۰- چه‌پله، واته ریت، چونکه ده پرگه، واته ده په‌نجه، که کبشی هۆنراوه‌ی ره‌سه‌نی ولات به‌م شیه‌یه به‌کار هاتووه، ئەم وشه‌یه‌ش یه‌ک جار ناوی هاتووه.

۲۱- سه‌لا: ئەم ئاوازه‌ش له پۆژانی هه‌ینی به‌ده‌نگی‌کی خوش له‌لایه‌ن بانگده‌روهه ده‌وتریت و ناوی له دیوانی (مه‌وله‌وی) دا یه‌ک جار به‌کارهاتووه.

۲۲- شانازی، ئەم وشه‌یه، به واتای جۆره مه‌قامیک دیت.

۲۳- حیجاز: ئەمیش ئاوازیکی، یان جۆره مه‌قامیکه که هونه‌رمه‌ندان له کاتی ئەدای ئاوازه‌کاندا زۆر به‌کاری ده‌هینن.

۲۴- بۆ کۆتایی هاتنی کۆدی موزیکی له شیعره‌کانی (مه‌وله‌وی) دا، کۆتایی به‌م دیره شیعراوه ده‌هینم، که ئەویش دوو نامیری موزیکی، یان به واتای ئیقاع، یان ریتم ئایین.

**«ئیمشه و دیارن بانگم بێ شهرمه
زایه‌له‌ی سه‌متوور که‌لله‌م وه گهرمه
سه‌دای زیل و به‌م مه‌ینه‌ت سه‌د ته‌رزه‌ن
خه‌فته شادیشه‌ن خه‌م ده‌ماخ به‌رزه‌ن
هۆشم بێ هۆشه‌ن، قام قامه‌ت قاخ
بۆی دووری ئازیز مه‌یۆم نه‌ده‌ماخ
نه‌یچی! دره‌نگه‌ن سامه‌که‌ر دره‌نگ**

فیدای په‌نجته بام نه‌ی باوهر وه‌ده‌نگ» (۵۸) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ۵۱

هه‌روه‌ها کۆدی هه‌موو نامیر و ئاواز و مه‌قامه‌کان سه‌د و بیست جار به‌کاری هینان، دیاره مه‌وله‌وی له هه‌موو پروویه‌کی ژیانه‌وه مامۆستا و سه‌رقافله‌ی هه‌موو زانایانه، هه‌روه‌ها به‌کارهینانی ئەو هه‌موو نامیره موزیکیانه، ئەوه‌ش هه‌ر به توانایی ئەو پاشای شاعیرانه ده‌کرێ، بۆیه له سه‌ره‌تای باسه‌که‌وه وتمان شاعیران و هاوته‌مه‌نی له شیعرداناندا به شیه‌وی زمان شیرینی هه‌ورامی زۆر بوون، به‌لام هه‌یچ یه‌ک لهو شاعیرانه وه‌ک ئەم مرۆف په‌روه‌ر و بلیمه‌ته شیعریان له باره‌ی کۆدی گۆرانی و نامیره‌کان نه‌وتووه، بۆیه مه‌وله‌وی سه‌ر قافله‌ی هه‌موو شاعیرانی کوردستانه. مه‌وله‌وی به ژیری شاعر و بیر خۆی ده‌بریه‌وه، نه‌ک راسته‌وخۆ په‌نای بۆ ده‌ق بردی، به‌وردی و به‌ژیری بناغه و بنه‌ره‌تی هه‌موو باری کۆمه‌لایه‌تی و ئەو گۆرانکاریانه رۆژ به‌رۆژ له‌لای مه‌وله‌وی به‌وه‌ی هه‌بووه.

ئه‌گه‌ر ته‌ماشای ئەم چه‌ند تاکه‌ی ئەم شاعیره بکه‌ین، ئەوه ئەو کاته ئەو راستییانه‌مان بۆ ده‌رده‌که‌ویت له‌لایه‌ره (۴۷۹) دا به‌م شیه‌یه هاتووه:

**«هوریزه، سوپه‌ن، دل تازه خاوه‌ن
شنتوی پای کاوه‌ن، گۆشه‌ی سه‌راوه‌ن
سه‌وزه‌ی خاکی پاک یارانی هام فه‌رد**

فره‌مان وه فهرش به‌زمی ویمان کرد

ئهو سه‌وزه‌ی ئیمه بیچ نه‌کام هه‌ردئ بو؟

وه فهرشی مه‌جلیس کام هام فهردئ بو» (۵۹) هه‌مان سه‌رچاوه.

کاکه‌ی مه‌یگیی، هه‌سته، دل تازه له خه‌و هه‌ستاوه، به‌ره‌به‌یانی زه‌وق و شادی، داوینی شاخه‌کان شنه‌یان دیت و شوینه‌که‌مان گوئی ناوه، با ماوه‌به‌ک به‌خوئی رابوئین.

ئیمه زۆر جار سه‌وزایی سه‌رخاکی پاکی گوئی دۆستانمان کرد به‌فهرش بو ئاهه‌نگ و راباردنی خو‌مان و له‌سه‌ری دانیشته‌ین، ناخۆ سه‌وزایی سه‌ر گوئی ئیمه‌بیش له‌کام هه‌ردا بیته‌ و ببی به‌فهرشی ئاهه‌نگی کام دۆست و براده‌ر؟

هه‌روه‌ک وتمان: هه‌موو تاکیکی شیعی‌ری پاشای شاعیران، له‌هه‌موو بواره‌کانی موزیکدا، بو‌ئاواز و گو‌رانی ساز و فه‌راهه‌م دیت، چونکه‌ شیعی‌ری مه‌وله‌وی ری و پچه‌ی کیشی ره‌سه‌نی خو‌مالییه‌ که‌ سه‌رچاوه‌که‌ی له‌فه‌ره‌نگ و ئه‌ده‌بی هه‌ورامان جی ده‌گریت.

په‌راویز و سه‌رچاوه‌کان:

۱- حه‌مه‌ی حه‌مه‌ باقی، گو‌فاری چلاواز، ژماره (۴۷)، هه‌ولێر، سالی (۲۰۱۰) زایینی، له‌ ۵.

۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵.

۳- مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی مه‌ده‌پرسی، چاپی یه‌که‌م، سنه‌ سالی (۱۳۸۹) هه‌تاوی، له‌ ۳۱.

۴- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۲.

۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۸.

۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۹.

۷- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۰.

۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۱.

۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۴.

۱۰- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۷.

۱۱- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۶۹.

۱۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۷۵.

۱۳- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۰۱.

۱۴- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۰۲.

۱۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۰۵.

۱۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۲۶.

۱۷- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۳۸.

۱۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۶۰.

۱۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۷۲.

۲۰- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۸۳.

۲۱- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۱۷.

۲۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۱۷.

۲۳- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۲۷.

۲۴- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۵۰.

۲۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۵۱.

۲۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۵۸.

۲۷- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۶۳.

۲۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۶۵.

۲۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۷۱.

۳۰- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۷۸.

۳۱- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۷۹.

۳۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۸۴.

۳۳- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۰۴.

۳۴- حه‌مه‌ی حه‌مه‌ باقی، گو‌فاری چلاواز، ژماره (۳۴)، هه‌ولێر، سالی (۲۰۰۹) زایینی، له‌ ۱۶.

۳۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۱۶.

۳۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۲۱.

۳۷- مه‌وله‌وی دیوان، مه‌لا عه‌بدولکه‌ریی مه‌ده‌پرسی، چاپی یه‌که‌م، سنه‌ سالی (۱۳۸۹) هه‌تاوی، له‌ ۲۱.

۳۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۲.

۳۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۲.

۴۰- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۳.

۴۱- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۴.

۴۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۶.

۴۳- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۳۷.

۴۴- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۳.

۴۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۳.

۴۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۳.

۴۷- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۳.

۴۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۶.

۴۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۶.

۵۰- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۷.

۵۱- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۷.

۵۲- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۹.

۵۳- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۱.

۵۴- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۳.

۵۵- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۵.

۵۶- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۷.

۵۷- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۹.

۵۸- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۵۸.

۵۹- هه‌مان سه‌رچاوه، له‌ ۴۷.